24/01/23 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ: - ଏହା ସେହି ସଂଗମଯୁଗ ଯେତେବେଳେ କି ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସଂଗମ(ମିଳନ) ହୋଇଥାଏ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ଥରେ ମାତ୍ର ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ସତ୍ୟ କହିବା ଶିଖାଉଛନ୍ତି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** କେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ବହୁତ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ରହିଥାଏ?

ଉତ୍ତର**:-** ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଥାଏ, ଏସବୁ କିଛି ବାବାଙ୍କର ଅଟେ । ପ୍ରତି ପାଦରେ ଶ୍ରୀମତ ନେଉଥିବା, ପୁରା ତ୍ୟାଗ କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ବହୁତ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ରହିଥାଏ । ତୁମର ଯାତ୍ରା ବହୁତ ଲମ୍ବା ସେଥିପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ଅନୁସାରେ ସର୍ବଦା ଚାଲିବାକୁ ହେବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ମୁରଲୀ ଶୁଣିବା ସମୟରେ ଅପାର ସୁଖ କେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ?

ଉତ୍ତର:- ଯେଉଁମାନେ ଭାବିଥାଆନ୍ତି ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କର ମୁରଲୀ ଶୁଣୁଛୁ । ଏହି ମୁରଲୀ ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଶରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି । ପରମପ୍ରିୟ ବାବା ଆମକୁ ସଦା ସୁଖି, ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ ଏହି କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ମୁରଲୀ ଶୁଣିବା ସମୟରେ ଏହି କଥା ସ୍ମୃତିରେ ରହିଲେ ସୁଖର ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାଏ ।

ଗୀତ**:-** ପ୍ରୀତମ ଆନ ମିଲୋ.....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମାମାନେ ଦୁଃଖଧାମରେ ଏବଂ ସୁଖୀ ଜୀବ ଆତ୍ମାମାନେ ସୁଖଧାମରେ ରୁହନ୍ତି । ସବୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ପ୍ରୀୟତମ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ, ଯାହାଙ୍କୁ ହିଁ ସମସ୍ତେ ମନେପକାଇଥାଆନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରୀତମ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଯେତେବେଳେ ଦୁଃଖ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ହିଁ ମନେ ପକାଇଥାଆନ୍ତି । ଏକଥା କିଏ ବୁଝାଉଛନ୍ତି? ସଚ୍ଚା ସଚ୍ଚା ପ୍ରୀତମ । ସଚ୍ଚା ବାବା, ସଚ୍ଚା ଶିକ୍ଷକ, ସଚ୍ଚା ସତଗୁରୁ... ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରୀତମ ସେହି ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରୀତମ କେବେ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏକଥା କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ପ୍ରୀତମ ନିଜେ ଆସି ନିଜର ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ, ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଥରେ ମାତ୍ର ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସୁଛି । ମୋର ଆସିବା ଏବଂ ଯିବାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସମୟକୁ ସଂଗମ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଅନ୍ୟ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ତ ବହୁତ ଥର ଜନ୍ମ ମରଣରେ ଆସିଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଥରେ ମାତ୍ର ଆସେ । ମୁଁ ଏକମାତ୍ର ସତଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ବାକି ଗୁରୁ ତ ଅନେକ ରହିଛନ୍ତି । ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତଗୁରୁ ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ସେମାନେ କୌଣସି ସତ୍ୟ କଥା କହୁନାହାଁନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ସତ୍ୟ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ହିଁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଯିଏ ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିଯାଆନ୍ତି ସିଏ ସର୍ବଦା ସତ୍ୟ କଥା ହିଁ କହିଥା'ନ୍ତି । ଏହି ସତଗୁରୁ ହେଉଛନ୍ତି ସତ୍ୟ କହିଲାବାଲା ସଚ୍ଚା ସତଗୁରୁ । ସଚ୍ଚା ବାବା, ସଚ୍ଚା ଶିକ୍ଷକ ନିଜେ ଆସି କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ସଂଗମଯୁଗରେ ଆସୁଛି । ଯେତିକି ସମୟ ମୁଁ ଆସୁଛି, ମୋର ଆୟୁଷ ସେତିକି ହିଁ ଅଟେ । ମୁଁ ଆସି ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରି ଚାଲିଯାଉଛି । ଯେବେଠାରୁ ମୋର ଜନ୍ମ ହୋଇଛି, ସେବେଠାରୁ ମୁଁ ସହଜ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଛି ପୁଣି ଯେବେ ଶିଖାଇବା ଶେଷ କରୁଛି, ତେବେ ପତିତ ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହେଉଛି ଏବଂ ମୁଁ ଚାଲିଯାଉଛି । ବାସ୍ ମୁଁ ଏତିକି ସମୟ ହିଁ ଆସୁଛି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତ କୌଣସି ସମୟ ବିଷୟରେ ଲେଖାନାହିଁ । ଶିବବାବା କେତେବେଳେ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି, କେତେ ଦିନ ଭାରତରେ ରହୁଛନ୍ତି, ଏହି କଥା ବାବା ନିଜେ ବସି କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସୁଛି । ସଂଗମଯୁଗର ଆରମ୍ଭ, ସଂଗମଯୁଗର ଶେଷ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋର ଆସିବାର ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ଯିବାର ଅନ୍ତ ଅଟେ । ବାକି ମଧ୍ୟ ସମୟରେ ବସି ମୁଁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ଆସୁଛି - ଅନ୍ୟର ଦେଶରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟର ଶରୀରରେ ଆସୁଛି ତେଣୁ ମୁଁ ଅତିଥି ହେଲି ନା । ମୁଁ ଏହି ରାବଣର ଦୁନିଆରେ ଅତିଥି ଅଟେ । ଏହି ସଂଗମଯୁଗର ମହିମା ବହୁତ ଜବରଦସ୍ତ ଅଟେ । ବାବା ରାବଣ ରାଜ୍ୟର ବିନାଶ କରି ରାମରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବହୁତ ମନଗଢା କାହାଣୀ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ରାବଣକୁ ସବୁ ବର୍ଷ ଜଳାଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ସାରା ସୃଷ୍ଟି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଯେପରି ଲଙ୍କା ଅଟେ । କେବଳ ଶ୍ରୀଲଙ୍କାକୁ ଲଙ୍କା ବୋଲି କୁହାଯାଉନାହିଁ । ଏହି ସାରା ସୃଷ୍ଟି ରାବଣର ରହିବାର ସ୍ଥାନ ଶୋକବାଟିକା ଅଟେ । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖୀ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ଏହାକୁ ଅଶୋକ ବାଟିକା ଅଥବା ସ୍ ର୍ଗ କରିବାକୁ ଆସୁଛି । ସ୍ ର୍ଗରେ ସବୁ ଧର୍ମ ତ ରହିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ଥିଲା, ଯାହାକି ବର୍ତ୍ତମାନ ନାହିଁ । ଏବେ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ତୁମକୁ ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ଯାହାକୁ କି ସମସ୍ତେ ଶିଖିବେ ନାହିଁ । ମୁଁ କେବଳ ଭାରତରେ ହିଁ ଆସୁଛି । ଏହି ଭାରତରେ ହିଁ ସ୍ ର୍ଗ ହୋଇଥାଏ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ମଧ୍ୟ ସ୍ ର୍ଗକୁ ମାନୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ସିଏ ସ୍ ର୍ଗକୁ ଗଲା, ଈଶ୍ ର ପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲା । ବାକି ସେମାନେ କ'ଣ ସ୍ ର୍ଗକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି! ସ୍ ର୍ଗ ତ ଅଲଗା ଜିନିଷ । ବାବା ଏବେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ମୁଁ କେବେ ଏବଂ କିପରି ଆସୁଛି । ଆସି ତୁମକୁ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ କରୁଛି । ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ଆଉ କେହି ନାହାଁନ୍ତି । ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ କେବଳ ମୁଁ ହିଁ ଜାଣିଛି । ଏବେ କଳିଯୁଗର ବିନାଶ ହେବ । ଏହାର ଲକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଏହା ସେହି ସଂଗମର ସମୟ ଅଟେ । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ କିଛି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାକି ହଁ ପୁରା ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଯିବ । ପିଲାମାନଙ୍କର ଯେତେବେଳେ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହେବ ସେତେବେଳେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ଲଢେଇ ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମୋର ପବିତ୍ର କରିବାର ଅଭିନୟ

ଶେଷ କରି ଚାଲିଯିବି । ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନା କରିବା ଏହା ହିଁ ମୋର ପାର୍ଟ ଅଟେ । ଭାରତବାସୀ ଏକଥା କିଛି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଶିବରାତ୍ରୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ଶିବବାବା ନିଶ୍ଚିତ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଯାଇଥିବେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ନାମ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହିସବୁ ସାଧାରଣ ଭୁଲ୍ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଶିବ ପୁରାଣ ଆଦି କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏକଥା ନାହିଁ ଯେ, ଶିବବାବା ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶାସ୍ତ୍ର ରହିଛି । ତେବେ ଦେବତା ଧର୍ମର ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଶାସ୍ତ୍ର ରହିବା ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ତାର ରଚୟିତା କିଏ! ଏହି କଥାରେ ହିଁ ଦ୍   ନ୍ଦ୍   ରେ ପଡିଯାଉଛନ୍ତି ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ, ମୋତେ ନିଶ୍ଚିତ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମର ରଚନା କରିବାକୁ ପଡିବ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ହିଁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀ ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ବହୁତଙ୍କର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ପଳାଇଗଲେ । ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ ସେହି ଅବସ୍ଥାକୁ ଚାଲିଗଲେ । ତେଣୁ ଦେଖାଗଲା ଯେ, ନାମ ରଖିବା ଦ୍   ାରା କୌଣସି ଲାଭ ହେଉ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତ ଏହାକୁ ଭୁଲି ମଧ୍ୟ ଯାଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ଶରୀରର ହିଁ ନାମ ରଖାଯାଇଥାଏ, ଆତ୍ମାର ତ କୌଣସି ନାମ ହିଁ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନ୍ମରେ ତା’ର ନାମ ରୂପ ଦେଶ କାଳ ସବୁ ବଦଳିଯାଏ । ଡ୍ରାମାରେ ଯଦି କାହାକୁ ଗୋଟିଏ ପାର୍ଟ ଥରେ ଅଭିନୟ ମିଳିଛି, ସେହି ରୂପରେ ପୁଣି ସିଏ ଆଉ କେବେ ବି ଅଭିନୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସେହି ଅଭିନୟ ପୁଣି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ହିଁ କରିବ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, କୃଷ୍ଣଙ୍କର ସେହି ନାମ ରୂପରେ ଆଉ କେହି ଆସିଯିବ । ନା । ଏକଥା ତ ଜାଣିଛ ଯେ ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀର ନେଇଥାଏ । ଜଣକର ଚେହେରା ଅନ୍ୟ ଜଣକ ସହିତ ମିଶିପାରିବ ନାହିଁ । ୫ ତତ୍   ଅନୁସାରେ ଚେହେରା ବଦଳିଯାଇଥାଏ । ତେବେ କେତେ ପ୍ରକାରର ଚେହେରା ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ନୂଆ କିଛି ହେଉନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିବରାତ୍ରୀ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଶିବ ଆସିଥିବେ । ସିଏ ହିଁ ସାରା ଦୁନିଆର ପ୍ରୀତମ ଅଟନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଅଥବା ରାଧା-କୃଷ୍ଣ କିମ୍ବା ବ୍ରହ୍ମା ବିଷ୍ଣୁ ଆଦି କେହି ପ୍ରୀତମ ନୁହଁନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ଈଶ୍   ର ପିତା ହିଁ ପ୍ରୀତମ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ତ ବର୍ସା ନିଶ୍ଚିତ ଦେଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୋତେ ମନେ ପକାଅ କାହିଁକି ନା ମୋଠାରୁ ତୁମକୁ ବର୍ସା ପାଇବାର ଅଛି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ପାଠପଢା ଦ୍   ାରା ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଦେବତା ଅଥବା ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ କ୍ଷତ୍ରୀୟ ହୋଇପାରିବ । ବାସ୍ତବରେ ସମସ୍ତ ଭାରତବାସୀଙ୍କର ଧର୍ମ ଗୋଟିଏ ହେବା ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ଦେବତା ଧର୍ମର ନାମ ବଦଳାଇ ହିନ୍ଦୁ ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସେହିପରି ଦୈବୀଗୁଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ନାହିଁ । ଏବେ ବାବା ଆସି ସେହି ଗୁଣକୁ ଧାରଣ କରାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ଅଶରୀରୀ ହୋଇଯାଅ । ତୁମେ କୌଣସି ପରମାତ୍ମା ନୁହଁ । ପରମାତ୍ମା ତ ଏକମାତ୍ର ଶିବ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରୀତମ, ଯିଏକି ଥରେ ମାତ୍ର ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହି ସଂଗମଯୁଗ ବହୁତ ଛୋଟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତ ଧର୍ମର ବିନାଶ ହେବ । ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଶାନ୍ତିଧାମ ଘରକୁ ଯିବ କାହିଁକି ନା ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଏହି ଦୈବୀକୁଳକୁ ଆସିବାକୁ ହେବ । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ପାଠପଢା ଅଟେ । କେବଳ ଏହାକୁ ପରସ୍ପର ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଉଛି । ଏହି ବିଷୟ ବିକାର ଜହର ଅଟେ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ଅମୃତ । ଏହା ତ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦେବତା କରିବାର ପାଠଶାଳା ଅଟେ । ଆତ୍ମାରେ ଖାଦ ପଡିଛି, ତେଣୁ ତାହା ଏକଦମ୍ ନକଲି ହୋଇଯାଇଛି । ଯାହାକୁ ବାବା ଆସି ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଶିବରାତ୍ରୀ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । କାରଣ ରାତ୍ରିରେ ହିଁ ଶିବ ଆସିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କିପରି ଆସିଥିଲେ, କାହାର ଗର୍ଭରେ ଆସିଥିଲେ? ଅଥବା କାହାର ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ? କାହା ଗର୍ଭରେ ତ ସିଏ ଆସୁନାହାଁନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଶରୀରର ଆଧାର ନେବାକୁ ପଡିଥାଏ । ସିଏ ନିଶ୍ଚିତ ଆସି ନର୍କକୁ ସ୍   ର୍ଗ କରିବେ । କିନ୍ତୁ କେବେ ଏବଂ କିପରି ଆସୁଛନ୍ତି, ଏକଥା କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଶାସ୍ତ୍ର ତ ବହୁତ ପଢୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ତ କାହାକୁ ମିଳୁନାହିଁ ବରଂ ଆହୁରି ତମଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ତମଃପ୍ରଧାନ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସବୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ରଙ୍ଗମଞ୍ଚରେ ନିଶ୍ଚିତ ହାଜିର ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ଏହି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ମହିମା ସମସ୍ତେ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି - ତୁମର ଗତି ମତି ତୁମେ ହିଁ ଜାଣ । ତୁମ ପାଖରେ କି ଜ୍ଞାନ ଅଛି, କିପରି ତୁମେ ସଦ୍‌ଗତି କରୁଛ ତାହା ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଶ୍ରୀମତ ଦେବାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବେ ନା! କିନ୍ତୁ କିପରି ଆସୁଛନ୍ତି, କାହା ଶରୀରରେ ଆସୁଛନ୍ତି ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ମୋତେ ସାଧାରଣ ଶରୀରରେ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । ମୋତେ ବ୍ରହ୍ମା ନାମ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ରଖିବାକୁ ପଡିବ । ନଚେତ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣ କିପରି ସୃଷ୍ଟି ହେବେ! ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲେ? ଉପରୁ ତ ଆସିବେ ନାହିଁ । ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ ନିବାସୀ ଅବ୍ୟକ୍ତ, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରହ୍ମା । ଏଠାରେ ତ ନିଶ୍ଚିତ ବ୍ୟକ୍ତରେ ଆସି ରଚନା କରିବାକୁ ପଡିବ ନା । ମୁଁ ନିଜର ଅନୁଭବରୁ କହିପାରିବି । ଏତିକି ସମୟ ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି ଏବଂ ମୋର ପାର୍ଟ ମଧ୍ୟ ଥରେ ମାତ୍ର ରହିଛି । ଦୁନିଆରେ ବହୁତ ଉପଦ୍ରବ ହୋଇଚାଲିଛି, ଏହି ସମୟରେ କେତେ ଈଶ୍   ରଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମୋତେ ତ ନିଜ ସମୟରେ ହିଁ ଆସିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ମୁଁ ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ଆସୁଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ସହଜ । କିନ୍ତୁ ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ମଜବୁତ କରିବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି, ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ । ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ସିଏ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତ ତାଙ୍କର ଗାୟନ ରହିଛି ଯେ - ତୁମର ଗତି ମତି ତୁମେ ହିଁ ଜାଣ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୋ ପାଖରେ ଯେଉଁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି ତାହା ମୁଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛି । ମାତାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଅତ୍ୟାଚାର ଆଦି ହେଉଛି, ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଛି, ତେବେ ଯାଇ ତ ପାପର ଘଡା ପୂରିବ । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଏହିପରି ହିଁ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ଜାଣୁଛ ପରେ ପୁଣି ଭୁଲିଯିବ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରହିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଥାନ୍ତା ତେବେ ପରମ୍ପରାରୁ ଚାଲି ଆସୁଥାନ୍ତା । ସେଠାରେ ତ ପ୍ରାରବ୍ଧ ରହିଛି ଯାହା ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ପାଉଛ । ଏଠିକାର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଆତ୍ମା ସେଠାରେ ରହିବେ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆତ୍ମା ସେଠାରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଥିବ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକଥା ଜାଣିଛ ଯେ, କ୍   ଚିତ୍ କେହି କେହି ବାହାରିବେ, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ବହୁତ ଭଲ-ଭଲ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହିବେ । ଧରିନିଅ ବିଦେଶରେ କେହି ବହୁତ ବଡ ଲୋକ ବାହାରିଲେ, ଜ୍ଞାନ ବୁଝିଲେ । କିନ୍ତୁ ଭଟ୍ଟୀରେ କେଉଁଠାରେ ରହିବେ, କ'ଣ ବୁଝିବେ! କହିବେ ଏକଥା ତ ଠିକ୍ କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ରହିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଆରେ ତାଙ୍କୁ କୁହ ଏତେ ସବୁ ପବିତ୍ର ରହୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ବିବାହ କରି ଏକତ୍ର ରହି ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ରହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଦୌଡ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଅଟେ । ଦୁନିଆରେ ହେଉଥିବା ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ହେଲେ ୪-୫ ଲକ୍ଷ ମିଳିବ । ଏଠାରେ ତ ତୁମକୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ପୂରା ରାଜତ୍   ମିଳୁଅଛି । ଏହା କ'ଣ କମ୍ କଥା! ଏହି ମୁରଲୀ ତ ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବ । ଟେପ୍ ଦ୍   ାରା ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବେ । ତେବେ କହିବେ ଯେ ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀର ଦ୍   ାରା ମୁରଲୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ଅଥବା ଯଦି କନ୍ୟାମାନେ ଶୁଣାଇବେ ତେବେ କହିବେ ଯେ ଶିବବାବାଙ୍କର ମୁରଲୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ବୁଦ୍ଧି ଏକଦମ୍ ପରମଧାମକୁ ଚାଲିଯିବା ଦରକାର । ସେହି ସୁଖ, ଅନ୍ତରରେ ଅନୁଭବ ହେବା ଦରକାର । ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ବାବା ଆମକୁ ସର୍ବଦା ସୁଖୀ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ୟାଦ କରିବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ମାୟା ସ୍ଥାୟୀ ଯୋଗ ରହିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ତ୍ୟାଗ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର । ଏସବୁ କିଛି ବାବାଙ୍କର ଅଟେ, ଅବସ୍ଥା ବହୁତ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏମିତି ବହୁତ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ସର୍ବଦା ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲିଲେ ନିଶ୍ଚିତ କଲ୍ୟାଣ ହିଁ ହେବ । ଏହି ମତ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ଏବଂ ଯାତ୍ରା ମଧ୍ୟ ଲମ୍ବା ଅଟେ । ତୁମେମାନେ ଆଉ ଏହି ମୃତ୍ୟୁଲୋକକୁ ଆସିବ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗ ତ ଅମରଲୋକ ଅଟେ ।

ସେଦିନ ବାବା ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ବୁଝାଇଥିଲେ ଯେ, ସେଠାରେ ତୁମର ମୃତ୍ୟୁ ହେବ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଖୁସି ଖୁସିରେ ପୁରୁଣା ଶରୀର ଛାଡି ନୂଆ ନେବ । ସର୍ପର ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଇଁ ଉଦ୍ଧିଷ୍ଟ । ଭ୍ରମରୀର ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ତୁମପାଇଁ ହିଁ ରହିଛି । କଇଁଛର ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ ଏହାର କେବଳ ନକଲ କରିଛନ୍ତି । ଭ୍ରମରୀର ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ । ବିଷ୍ଠାର କୀଟକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପତିତ ଆତ୍ମାକୁ ଜ୍ଞାନର ଭୁଁ-ଭୁଁ କରି ସ୍   ର୍ଗର ପରୀ କରି ଦେଉଛ । ଏବେ ତୁମକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଉଚ୍ଚ ପଦ ଅଥବା ଭଲ ନମ୍ବର ନେବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଯଦିଓ ଧନ୍ଦା ଆଦି କରୁଛ ସେଥିପାଇଁ ସେ ସମୟକୁ ଛାଡିଦିଅ । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସମୟ ମିଳୁଛି । ନିଜର ଯୋଗର ଚାର୍ଟ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍, କାହିଁକି ନା ମାୟା ବହୁତ ବିଘ୍ନ ପକାଇଥାଏ ।

ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ମିଠେ ବଚ୍ଚେ, ଭୁଲ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ବାବାଙ୍କୁ ଅଥବା ସାଜନଙ୍କୁ କେହି କେବେ ହେଲେ ଛାଡପତ୍ର ଦିଅନାହିଁ, କେବେ ବି କେହି ଏପରି ମହାମୂର୍ଖ ନ ହୁଅନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ମାୟା ଏହିଭଳି କରିଦେଇଥାଏ । ଏବେ ଆଗକୁ ଗଲେ ତୁମେ ଦେଖିବ ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ସମର୍ପଣ ହୋଇଥିଲେ, ବହୁତ ଭଲ ସେବା କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମାୟା କି-କି ଅବସ୍ଥା କରିଦେଉଛି କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ଶ୍ରୀମତକୁ ଛାଡି ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଏହିଭଳି ବଡରୁ ବଡ ମହାମୂର୍ଖ ହୁଅ ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ବାବାଙ୍କ ଦ୍   ାରା ଯେଉଁ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ରୂପକ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି ସେଗୁଡିକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନ ଆଧାରରେ ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ମଜବୁତ କରିବାର ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ଭୁଲି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ଅଶରୀରୀ ହୋଇ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରିୟତମ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ବିଶେଷତା ରୂପୀ ବୀଜ ଦ୍   ାରା ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ରୂପୀ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଏହି ବିଶେଷ ଯୁଗରେ ବିଶେଷତା ରୂପୀ ବୀଜର ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଫଳ ହେଲା "ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା" । ନିଜେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିବା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବିଶେଷ ଆତ୍ମାର ଚିହ୍ନ, ସେଥିପାଇଁ ବିଶେଷତାଗୁଡିକର ବୀଜକୁ

ଅଥବା ବରଦାନକୁ ସର୍ବଶକ୍ତି ରୂପୀ ଜଳ ଦିଅ ତେବେ ବୀଜ ଫଳଦାୟକ ହୋଇଯିବ । ନଚେତ୍ ବିସ୍ତାର ହୋଇ ସାରିଥିବା ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ସମୟ ସମୟରେ ଆସୁଥିବା ତୋଫାନରେ ହଲଚଲ୍ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଭାଙ୍ଗି ପଡିଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଗକୁ ବଢିବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ, ଖୁସି ବା ଆତ୍ମିକ ନିଶା କାୟମ ରହିନଥାଏ । ତେଣୁ ବିଧିପୂର୍ବକ ଭାବରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବୀଜଗୁଡିକୁ ଫଳଦାୟକ କର ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ନିଜ ଅନୁଭୂତି ରୂପି ପ୍ରସାଦକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟି ଅସମର୍ଥକୁ ସମର୍ଥ କରିଦେବା ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ ପୂଣ୍ୟ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***